

naar der bliver et mindre Antal Børn i Klasserne. Ja Herregud, naar man vil have noget bedre, maa det ogsaa koste noget mere, men det var jo heller ikke i og for sig noget aldeles uopnaeligt, som en af de foregaaende Talere, det ærede Medlem for Udsjens (Berntsen) udtalte, at Staten kunde træde hjælpende til paa dette Punkt. Og vil man saa sige dertil: ja, det er godt nok, at Staten skal træde hjælpende til her og hjælpende til der! Dette Forslag fordrer nu $1\frac{1}{2}$ Million — hvor skulle vi saa de Penges fra? Saa er der en Maade, siger jeg, hvorpaa man kunde saa Pengene, en Maade, vi absolut bør stræbe hen til (Bust: Fra Militærvæsenet!) Det skal jeg senere komme til; jeg gentager det: Der er en Maade at saa Pengene paa, nemlig ved at lægge Skat paa Lufsusartikler, Skat paa Brændevin og bayersk Öl, og saa endelig til syvende og sidst kommer jeg til det, som vi alligevel ville komme til, saa sandt som den Sætning „noblesse oblige“ mere og mere vil gøre sig gældende. Skal nemlig Staten bestaa, og ville vi alle med varme forlange Forbedringer paa det og det Omraade, saa maa vi gøre os det klart, hvor Pengene skulle komme fra, og lad os da tage dem, hvor de ere . . . (Afbrydelse). Vi maa komme til en Formueskat efter jævnt stigende Stala. Til den ærede Taler eller reittere den ærede Ifke-Taler, der nys tillod sig ved denne Lejlighed som ved adskillige andre, at søge at forstyrre mig i min Tankegang under Talen — det opnaede han ikke, hvilket han i Reglen ikke gør, men han opnaede jo at staafe en lille Vattersalve til Stede — skal jeg sige, at det Spørgsmaal ligger slet ikke for, hvor meget der skal offres paa Militærvæsenet eller ikke; men kommer, hvad jeg haaber, det Forhold en Gang til at foreligge, at vi skulle have bedre Lønninger til Militæretaten, kunne vi jo drøfte det Spørgsmaal nærmere. Ganske vist er det, at Lønnen for navnlig Underofficerer og yngre Officerer er saa ringe, at det er næsten haardt, ja meget haardt — jeg vil ikke bruge et stærkere Ord — at byde de Mænd en saadan Løn. Derom kunne vi imidlertid tale mere paa rette Tid og Sted, og saa skal jeg nok være parat til at møde den kære Folketingsmand Bust. (Afbrydelse). Jeg beder den høitærede Formand meget undskyldte, at jeg nævnte det ærede Medlems Navn; jeg burde have sagt det ærede Medlem fra Ribe.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det ærede Medlem burde tillige ikke tage saa meget Hensyn til Afbrydelse.

Colbing: Dernæst kommer det an paa for Læreren, hvor lang Tid han faar at virke i Skaldet, hvor lang Undervisningstiden er — det var det tredje Moment. Der er jeg glad ved, at Undervisningen bliver daglig og mindst 3—4 Timer om Dagen, thi skal der udrettes noget med Børnene, i en Alder fra 7—14 Aar, ere 3—4 Timer daglig det mindste, man kan forlange, naar der tages Hensyn til de mange Fridage, der er hele Aaret igennem, deriblandt navnlig Sommerferien, som vistnok paa Landet har sin fulde Betydning, fordi Børnene meget ofte i den Tid, i Høstens Tid, maa hjælpe Forældrene med Arbejde i Marken og hjemme. — Hvad nu angaar det Spørgsmaal, hvad der skal læres i de 3—4 Timer, saa har man jo udvidet Undervisningsfagene. Det staar for mig som givet, at det første, Eleven maa lære, er at læse sit Modersmaal, skrive det nogenlunde korrekt, lære at regne og skrive, altsaa at skrive en ordentlig Haandskrift, og saa Religion. Hvad der saa kan komme mere, bliver et Tillæg, som det ikke skal være en unndgaaelig Pligt at bringe Eleven, men som det kan være godt at saa med, naar Tiden er til det. En dygtig Lærer vil altid sætte en Værdi i at tage noget ekstra med op til Børnenes Værdi. Navnlig vil det, hvis der er Tid dertil, være heldigt at gennemgaa noget Naturlære med dem. Ved Naturlære mener jeg, hvad jeg vil kalde organisk Kemist og mindste Udstrækning, nemlig at de unge, navnlig Drengene, saa Kundskab om de forskellige Stoffers Værdi som Næringsstoffer. De kunne lære et lille Afsnit paa 30 Timer ved Hjælp af en lille Bog, som anvendes i Tyskland og andetsteds, specielt i Holland. Paa den Maade kunne de dog saa at lære f. Eks., at Ost er et ypperligt Næringsmiddel, og hvorledes Stofferne skulde sammensættes for at give Næringsmidlerne Næringsværdi. Det vilde have en Interesse for dem, og det vilde de have større Interesse af end at saa at vide, at Pattedyr, Fugle og Fisk deles i saa og saa mange Klasser, det sidste saa de nok at vide paa anden Maade. Jeg mener altsaa, at organisk Kemist i en saadan indskrænket Betydning kunde være et nyttigt Fag. — Med Hensyn til Tilsynet med Skolerne er der jo foreslaaet en Undervisningsinspektør. Jeg ser ikke rettere, end at denne Undervisningsinspektør vil saa et meget vanskeligt Arbejde, og det er derfor ogsaa af Ministeriet forlangt, at der skal kunne gives ham Medhjælp. Jeg vilde helst gaa en anden Vej end den, der er foreslaaet. Det vil nemlig være umuligt for en Undervisningsinspektør for hele Lan-